

Skvělý dostih - povídka z vojenského prostředí

Byl jsem převelen na odlehlou vojenskou jednotku na Šumavě. Kasárny ležely na poloviční cestě mezi dvěma malými obcemi, odkud také každý den dojížděli lampasáci. Byla tam docela nuda. Sám jsem patřil mezi mazáky, kteří vlastně neměli nic na práci a protože nebyla široko daleko ani pořádná hospoda, tak jsem většinu času trávil sledováním televize. Jednou jsem se u ní zase nudil a nic nenasvědčovalo tomu, že by se to mělo změnit. Najednou se otevřely dveře a Čiko, který se v nich objevil na mne zavolal: „Vole! Pojd' se podívat na dostihy.“ Nechápatě jsem se na něj podíval. „Ty je neznáš?“ zeptal se, „Tak to se ti bude určitě líbit.“ dodal spiklenecky. Nenechal jsem se víc pobízet a šel jsem za Čikem do zadní světnice u kotelny, která sloužila jako sklad. Byly v ní uloženy na velkých hromadách matrace z kavalců i vlastní kavalce. Matrace byly také rozházeny po celém obvodu místnosti a různě na nich leželi nebo seděli ostatní mazáci. Usadili jsme se s Čikem na volné místo a hned vzápětí k nám doputovala flaška s vodkou, ze které jsme si řádně přihnuli. „Brzy to začne“, řekl Čiko, „už poslali pro dva tygry.“ - tak se tady říkalo mladým vojákům - nováčkům. „Sou moc drzý a potřebujou trochu zkrotit.“ dodal Čiko.

Za chvíli se ozvalo zaklepání a za výkřiků „*Herein!*“ a za ostrého pískání ustrašeně vstoupili dovnitř dva mladí vojáci. Dva z mazáků, kteří stáli u dveří, je prudce nakopli, takže se oba tygři rázem ocitli uprostřed místnosti. „*Se snad zahlásím, ne?!*“ vykřiknul někdo a oba nováčci se postavili do pozoru a jeden z nich začal odříkávat naučenou větu: „*Páni mazáci, vojín Rýdl plus jeden, dostavili jsme se na váš rozkaz.*“ Stáli dál v pozoru a neodvažovali se ani pohnout. Ani se mi nechtělo věřit, že jsou to dva nejvzpornější bažanti z těch, kteří sem byli po přijímači přiděleni. Mezi tím k nim přišel Jerry a zeptal se jich: „*Máte rádi svoje mazáky?*“ Oba dotázaní nesměle špitli, že ano, ale to Jerrymu nestačilo a zahromoval na ně: „*Jak?!*“ V ten moment téměř jednohlasně zazněla odpověď: „*Ano, pane!*“ Jerry se usmál a pokračoval: „*No proto, tak se pěkně postaráte o jejich zábavu. - Slíkat!*“ Oba vojáci se na něj udiveně podívali, ale Jerry je popohnal slovy „*Ale jedu, že?!*“ Nezbylo jim tedy nic jiného, než poslechnout. Rychle si rozepnuli teplákové bundy a stáhli je spolu s tričky přes hlavu. Pak si bleskově svlekli i tepláky a ponožky. Měli na sobě už jen zelené vojenské trenýrky. Podívali se na Jerryho, ale ten se jich jen ostře zeptal „*Co čumíte? Pokračujte!*“ Oba nešťastníci si tak stáhli i trenky a zůstali tu přede všemi stát úplně nazí. Stydlivě si rukama zakrývali svoje přirození, oči měli zaryté do země a pomalu rudli. „*Kurva, jak to stojíte?!*“ zařval Jerry „*Pozor!*“ Oba bleskurychle zvedli hlavy, vypjali hrud' a přitiskli ruce sevřené křečovitě v pěst ke stehnům. Tak nám umožnili nerušený pohled do jejich rozkroků. Musel jsem uznat, že se vůbec neměli za co stydět a zvláště ten, co se představil jako Rýdl měl parádní penis a hodně plná varlata. Oba měli i docela pěkná svalnatá těla.

Jerry byl spokojen a obrátil se na nás: „*Pánové vítám vás na dnešní Velký pardubický stýpldžejs, ve které se utkají tyto dva nadějní koně. Nyní prosím jockeje, aby se jich ujali a připravili je k dostihu!*“ Na to ke každému z bažantů přistoupili dva mazáci. První jim přehodili přes hlavu smyčku z vojenského řemenu a vzadu u krku ji pečlivě sevřeli, až oba bažanti zalapali po dechu a zamávali rukama. Řemeny jak vodítky je tak mohli dál ovládat dle libosti. Druzí jim pak začali na holé tělo stříkat olej na kanady a roztírat ho. Začali pěkně na prsou a pokračoval přes břicho až k údu a varlatům, které rovněž pořádně namazali. Dál jim olej pečlivě rozetřeli na zádech a zadku, na němž si dal zvláště záležet. To, co zbylo jim ještě rozetřeli na vnitřní strany stehů. Když byli koně krásně lesklí a připravení, vyhlásil Jerry začátek sázek. Mazáci, kteří drželi bažanty pomocí smyčky ze řemenu kolem krku, s nimi začali obcházet místnost, aby si každý z přítomných mohl vybrat svého favorita a vsadit si na něj. Střídavě je nutili klusat a pomalu chodit, přičemž museli zvedat vysoko kolena. Neustálým šubáním za smyčku a nastavováním nohou jim jejich exhibici znepříjemňovali. Kluci je povzbuzovali výkřiky, tleskáním a pískotem a zároveň je plácali přes holé zadky. Kromě toho, že jim ohmatávali

svaly, skoro každý jim sáhnul i do rozkroku a promnul varlata, či je zatahal za penis. Samozřejmě, že jsem se k nim přidal a zvláště pečlivě jsem na intimních místech „prozkoumal“ Rýdla, který se stal mým favoritem. Když tak několikrát obkroužili celou místnost, Jerry uzavřel sázky a vyzval k přípravě závodní dráhy.

Ihned se našlo několik kluků, kteří přistrčili doprostřed světnice kavalec. Jockejové k němu přivedli své „koně“ a pustili je z pevného sevření smyček. Ti zůstali stát se svěšenými hlavami, vzrušeně dýchali a se strachem čekali, co se bude dít dál. Jerry jim poručil, aby se ohnuli přes pelesti kavalce, na něž jim kluci položili složené spacáky. Museli se rukama opřít o postel, pořádně se v zádech prohnut a vystrčit zadky. Bylo mi jasné, že tím dostihem bude vlastně pořádný výprask. Kluci měli vše promyšleno do každého detailu. Oba bažanti museli ještě zubama sevřit každý jeden prut. To znamenalo, že jsou stále v dostihu. Ten, který ho jako první vyplivne, prohrává. Na nohy jim zase jako podkovy obuli pantofle. Když by se jim v zápalu boje některý vyzul, bude dostih přerušen a dotyčný bude muset jít „ke kováři“. To znamenalo, že dostane několik šlehů prutem přes holá chodidla. Nakonec se za oba ohnuté a čekající „koně“ postavil z každé strany jeden z „jockejů“. Všichni čtyři třímali v rukách pořádné lískové pruty. Jerry odstartoval dostih písknutím. Jockejové začali švihat prutama své koně střídavě z obou stran přes holé zadky. Oba bití nováčci se vzpínali a skučeli. Příliš hlasité výkřiky však nemohli vydávat, aby jim nevypadli z úst pruty, které urputně svírali. Sedl jsem si tak, abych viděl dobře na Rýdla. Jeho skvěle tvarovaný zadek přímo lákal k pořádnému výprasku. Hrozně jsem záviděl jeho jockejům a představoval si, s jakým potěšením bych ho sám precizně seřezal. Kluci to však zastali také skvěle a Rýdla, stejně jako jejich kolegové toho druhého vůbec nešetřili a mrskali je pečlivě a ze všech sil. Na holých zadcích se jim objevovaly rudé linky, které jak se nalévaly čím dál více krví, postupně fialověly.

Při jedné ráně se Rýdl zvednul více než měl a složený spacák pod jeho boky spadl z pelesti. Jerry hned dostih přerušil, chytil Rýdla za vlasy, zvedl mu prudce hlavu a řekl: „*Tak hošánek ztratil sedlo. Budeme ho muset znovu osedlat.*“ Provinilec, stále svírající zuby prut jen vytřeštil nešťastně oči, ale to mu už ho oba jockejové znovu násilně ohnuli přes pelest a roztáhli mu nohy. Pak ho chytli za zadek a co možná nejvíc mu ještě roztáhli pŕlky. Jerry si vzal jeden z odložených prutů a švihnul ho pěkně podél mezi ně přímo na díru. Rýdl se zazmítal a zaskučel. Jerry chvíli počkal, až se uklidní a znovu a snad ještě prudčeji než poprvé ho švihnul. To se opakovalo ještě asi třikrát a Jerry si vždy dal záležet, aby se příliš neunáhlil. Určitě se mu to líbilo, dával do toho své veškeré síly a zdálo se mi, že chce snad Rýdla tím prutem rozpŕlit. Po tomto zpeřtení se v dostihu pokračovalo. K mojí lítosti však netrval už dlouho. Po několika dobře mířených ranách vyplivnul Rýdl prut a bolestivě vykřikl naplno. Přestože jsem si myslel, že vydrží víc než jeho kolega, mohl si ten druhý chvilku odpočinout, když byl Rýdl bitý za ztrátu sedla, a to mu asi dopomohlo k vítězství. Kluci, kteří si na něj vsadili, ho obklopili a nutili ho, aby se napil vodky. Mohl si lehnout na matrace a Martin, který pomáhal na ošetřovně mu dofialova sešvihaný zadek polil ajatinem. Chudák jen syčel bolestí, jak ho to muselo ukrutně páliło a zároveň mu to vřánělo další přivaly slz do očí.

Šel jsem se podívat na Rýdla. Ten klečel na zemi u kavalce, snažil se chránit si zadek rukama a také měl oči a tváře plné slz. Věděl, že se dostih nehrál jen pro prestiž, kdo toho víc vydrží. Poraženého čekalo ještě jedno kolo výprasku jako trest, a to se stejnou partou jockejů. Byla to motivace i pro ně. Pokud chtějí pokračovat, musí se snažit, aby se jejich kůň vzdal dřívě. Rýdl, když mu Jerry přikázal aby se znovu přehnul přes kavalec, začal zoufale žadonit, aby ho už nebili. Jerry se k němu sklonil, jedním prstem mu zvedl bradu a přímo do očí mu řekl: „*Neslyšel jsi, co jsem ti řekl, šmejde?*“ a vyřal mu na tvář pořádnou facku. Rýdl se roztrásl, bojácně se ohnul, ale nepřestával prosit. Když Jerry viděl jeho zmrskaný zadek, řekl jen jockejům, aby si vzali místo prutů řemenu. Zároveň pobídnul kluky, aby Rýdla chytili a pevně ho drželi na kavalci. Jockejové si zatím ovinuli jeden konec řemenu kolem dlaně a sevřeli ho v ruce. Pak se jeden z nich rozpřáhnul a přetáhnul Rýdla přes chvějící se zadek. Ozvalo se hlasité plácnutí a stejně hlasitý Rýdlův výkřik. Ale to se už rozpřahoval druhý a se stejnou razancí nechal

dopadnout na nastavenou holou kůži svůj řemen. A tak to pokračovalo dál. Pleskání bylo přehlušováno křikem bitého Rýdla, který ke konci téměř ochraptěl. Jockeyové, kteří ho řezali, byli přihlížejícíma klukama vyburcováni k maximálním výkonům a s výpraskem skončili, až když měl Rýdl zadek úplně opuchlý a celý temně fialový. Pak se teprve mohl postavit a kluci mu pomohli dojít k matracím, kde se položil vedle svého kolegy. Martin mu taky polil zadek Ajatinem a kluci ho museli znova pevně sevřít, jak se začal zmítat. Neodolal jsem a pomohl jsem jim. Zároveň jsem se lehce dotkl jeho zadku. Měl ho rozpálený jak kamna a každý dotyk pro něj bylo utrpení. Dával to najevo bolestnými vzdechy a jeho stahováním. Ohromně mne to vzrušovalo a tak jsem se rozhodl, že další moji nudu v těchto kasárnách bude rozptylovat právě tenhle dobře vyvinutý mladík. „*Jen se těš, až se ti zadek trochu zahojí,*“ říkal jsem si pro sebe, „*však já se postarám o to, aby dlouho nezahálel.*“ A že můj řemen, či prut, který si hned zítra seženu, nebudou taky zahálet, je mi naprosto jasné.

Na námět jiné povídky upravil a přepsal grovio

Pokud se ti příběh líbil, případně chceš zažít totéž co vojín Rýdl (jsi štíhlý do 30 let), pak napiš na grovio@seznam.cz

www.spankboy.cz